■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

Talmud Navigator

א		ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	בבא בתרא-יש נוחלין						
												מימרא	מאן דאמר					
קלא.			◊	^								בבריא היאך? כי קא"ר יוחנן בן ברוקה - בשכ"מ דבר אורותי הוא, אבל בבריא לא, או דלמא אפילו בבריא נמי?	בעי רבא:					
קלא.			◊		!							שניתם משנתכם כר' יוחנן בן ברוקה	רב משרשיא לרבא: תא שמע, דאמר לו רבי נתן לרבי:					
קלא.			◊		!	■						לא כתב לה בנין דיכרין דיהוין ליך מינאי אינון ירתון כסף כתובתיך יותר על חולקיהון דעם אחוהון - חייב, שתנאי ב"ד הוא	דתנן:					
קלא.			◊		!		■					יסבון תנן	ואמר לו רבי:					
קלא.			◊		!			■				ילדות היתה בי והעזתי פני בנתן הבבלי, אלא דקיימא לן: בנין דכרין לא טרפא ממשעבדי, אי סלקא דעתך יסבון תנן, אמאי לא טרפא ממשעבדי? אלא ש"מ: ירתון תנן	ואמר רבי:					
קלא.					!							מאן שמעת ליה דאית ליה האי סברא, ר' יוחנן בן ברוקה, ושמע מינה: אפי' בבריא.						
קלא.			◊			¿						בין למאן דאמר יסבון, ובין למאן דאמר ירתון, הא אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם ואפי' לר' מאיר דאמר: אדם מקנה דבר שלא בא לעולם הני מילי לדבר שישנו בעולם, אבל לדבר שאינו בעולם לא אלא תנאי בית דין שאני, הכא נמי תנאי בית דין שאני	רב פפא לאביי:					
קלא.			◊				!					משום דקא מפיק לה בלשון ירתון.	א"ל:[אביי]					
קלא.			◊					■				לאו מילתא היא דאמרי	הדר אמר אביי:					
קלא.			◊					■	■			לא כתב לה בנן נוקבן דיהויין ליכי מינאי יהויין יתבן בביתי ויתזנן מנכסאי עד דתילקחן לגוברין - חייב, שהוא תנאי ב"ד	דתנן:					
קלא.			◊					■				והוה לזה במתנה ולזה בירושה, וכל לזה בירושה ולזה במתנה - אפי' רבנן מודו.						
קלא:			◊						¿			ממאי דבחד בי דינא איתקון? דלמא בתרי בי דינא איתקון	רב נחומי, ואית דאמר רב חנניה בר מניומי					
קלא:										!		לא סלקא דעתך						
קלא:			◊						!		■	הבנים יירשו והבנות יזונו, מה הבנים אינן יורשין אלא לאחר מיתת אביהם, אף בנות לא יזונו אלא לאחר מיתת אביהן	דקתני רישא, זה מדרש דרש ר' אלעזר בן עזריה לפני חכמים בכרם ביבנה:					
קלא:									!			אי אמרת בשלמא: בחד בי דינא איתקון, היינו דילפינן תקנה מתקנה, אלא אי אמרת: בתרי בי דינא איתקון, היכי ילפינן תקנה מתקנה						
קלא:			◊								¿	ממאי? דלמא לעולם אימא לך: בתרי בי דינא איתקון, ובי דינא בתרא תקון כבי דינא קמא, כי היכי דלא תקשה תקנתא אתקנתא.						
קלא:			◊		■							הכותב כל נכסיו לאשתו - לא עשאה אלא אפוטרופא.	רב יהודה אמר שמואל:					
קלא:						^						פשיטא, בנו הגדול - לא עשאו אלא אפוטרופוס, בנו הקטן מאי?						
קלא:			◊			!						אפילו בנו קטן המוטל בעריסה.	איתמר, רב חנילאי בר אידי אמר שמואל:					
קלא:			◊		■							פשיטא, בנו ואחר - אחר במתנה ובנו אפוטרופוס, אשתו ארוסה ואשתו גרושה - במתנה.						
קלא:			◊			^						בת אצל הבנים, ואשה אצל האחים, ואשה אצל בני הבעל, מהו?	איבעיא להו:					
קלא:			◊				!	♦				בכולהו לא קנה, לבר מאשתו ארוסה ואשתו גרושה	רבינא, משמיה דרבא:					
קלא:			◊				!	♦				בכולהו קני, לבר מהאשה אצל האחין ואשה אצל בני הבעל.	רב עוירא משמיה דרבא:					